

פב:

התודה היתה באה

פרק שמיני מנחות

עין משפט
נר מצוה

בו א מ"י פ"ד תל' מעשה
הקצוות הלכה ז

רבינו גרשום

[illegible]

שיטה מקובצת

(א) תחת הוא נמחק: (ב) משא
 אפשר ואי משום: (ג) איתמר
 וסמילה סמח חרץ: (ד) שעתה
 בלי: (ה) תוס' (לפנין) דף צו
 (ע"א): (ו) ובחי, דוכס (ז)
 צו ע"ב: (ח) מאי היא אי:
 (ט) חור דקן ואית' י' נמחק:
 (י) משא אפשר קאמר מה:
 (יא) קרא דרובדו: (יב) הלכך
 בכל התורה בהקיש:
 (יג) איה: (יד) באגנות בוכחי
 שלמי צבור נמי כתיב וישם
 באגנות

אלו נערות (וכמוות לה) ^(א) : ובתריבצא אמור. הוא בית המדרש
מקום שמדינית בו מורה ונשן לקדשים בו רצון שבשם : ויקח את
המאכלת. השמא דרשינן ליה הכא נשן לקדשים טעמין כלי ומימה דנפיק
דחולין (דף טו. וסג) מוקמינן ליה לענין חולין דלמירין מנין לשמיטה
שהיא בתלוש שנאמר ויקח את המאכלת ואומר ר"מ דקרא ודאי
נקדים בתלוש אלא גמירין נמי חולין מדמדיב לשמוט את בני ולא
כחייב לשמוט העולה אבל כלי לא שייך למילף בחולין אלא בקדשים
כשאר עבודות דשניו כלי שרת ומדמדיב ויקח דמשמע דבר תלוש ולא
כחייב ויכין דרשינן תלוש בחולין וכלי בקדשים מדחייב מאכלת
דה"ל למחבז ויקח את הממחר ואש"י : דהתם דמי רבי חייל
וריומה דלכרסה קמ"ל הכא לא שייך לרחויי הכי דלענין מה שהביא
עמו דבר תלוש ולא סמך על מה שימלא אור וקנה מחובר שייך לומר
דמדיב קרא לנאשמועין וריומה דלכרסה קמ"ל אבל מאכלת
סהיב למה לי ^(א) [ואין לאו לנאשמועין דעולה טעונה כלי : מה מנחה
אניה נאכלת אלא יאביר בהניג. כסוף עד חטאת נוצחם (דף נה. א) ^(א)
פירש כקוטנה מה דלא ילפינן לזכרי כהונה ממחטת ואשם
דילפינן ממנחה משום דמדיב דמרייהו גבי אילה וזכרם ^(א) קודש

קדשים הוא וקשיא דכפרק אחיהו מקומן (ובזהו דף נה.) איכא מ
אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים מה חטאת לזכר
הכא כיון דהיקישא דחטאת ואשם איכא לאיקומה למילתא אחרי
וכל הנהו דכמיני בקריא אלז מנחה על כרחין להכי אחאי דלא מ
זבלים דהאי קרא כבשים עזרת קאי דקדשי קדשים ויניהו כל ה
נמי בשלמי נגדה דהא כפ"ק דבזחים (דף נח.) נפקא לן מהאי ק

תאמר בפסח דורות שטעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח אמר לו הרי הוא אומר ויעבדת את העבודה הזאת בחדש הזה¹⁶ שהיהו כל עבודות של חודש הזה כזה ור' עקיבא אי סבר לה דאין דנין אפשר משאי אפשר ליקו במילתיה אי הדר ביה והאי דלא גמר מפסח מצרים משום האי פירכא¹⁶ הוא פסח מדבר יוכיח לדבריו דר' אליעזר קאמר לדירי אין דנין אפשר משאי אפשר לדירי דאמרת דנין אפשר משאי אפשר מה לפסח מצרים שכן אינו טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח תאמר בפסח דורות שטעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח ואמר ליה רבי אליעזר ועבדת ורבי אליעזר לימא ליה פסח מדבר יוכיח לדבריו דרבי עקיבא קאמר ליה לדירי דנין אפשר משאי אפשר¹⁷ ומשום האי פירכא פסח מדבר יוכיח לדירי דאמרת אין דנין אפשר משאי אפשר ועבדת והשתא נמי ליפרוך אמר רב ששת זאת אומרת¹⁸ אין משיבין על ההיקש ובתריצא אמור וכי¹⁹ דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש בכלל איתמר (6) פסח כוליה חדא מילתא היא ורבי עקיבא פסח דאינו בא אלא מן החולין מנא ליה נפקא ליה מהא דאמר¹⁷ שמואל משום ר' אליעזר זאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים עולה מה עולה¹⁸ מעונה כלי אף כל טעון כלי מאי היא אלימא מורק גבי¹⁹ זבחי שלמי ציבור נמי כתיב וישם באנגות אלא²⁰ סבין ועולה גופה מגול דכתיב וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו והתם עולה הוא דכתיב ויעלהו לעולה תחת בנו מנחה מה מנחה אינה ואכלת אלא לזכרי כהונה אף כל אין נאכלין אלא לזכרי כהונה מאי²¹ אי חטאת ואשם כהדיא

[illegible]

הש"י בת"י

[illegible]

אז קרא דכתיב ועשייתם שעיר עזים
כסוהו ונראה לפרש דהיינו טעמא
לי לאכילת זכרים כיון דאזינו שזה
כא' אינו נאכל אלא אכרי בחוזה.
ט' בזבחים ונראה דעל כרחוק איירי
בנות דטעונון כלי מהכא נפקא לן:
נחדש

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

הנהגות הב"ח

(א) נשדא בכלל איתמר
דפסח: (ב) רש"י ד"ה
לנדריו וס' תפלי אפטר
קאמר מה לפסח:

מוסף רש"י

[illegible]